

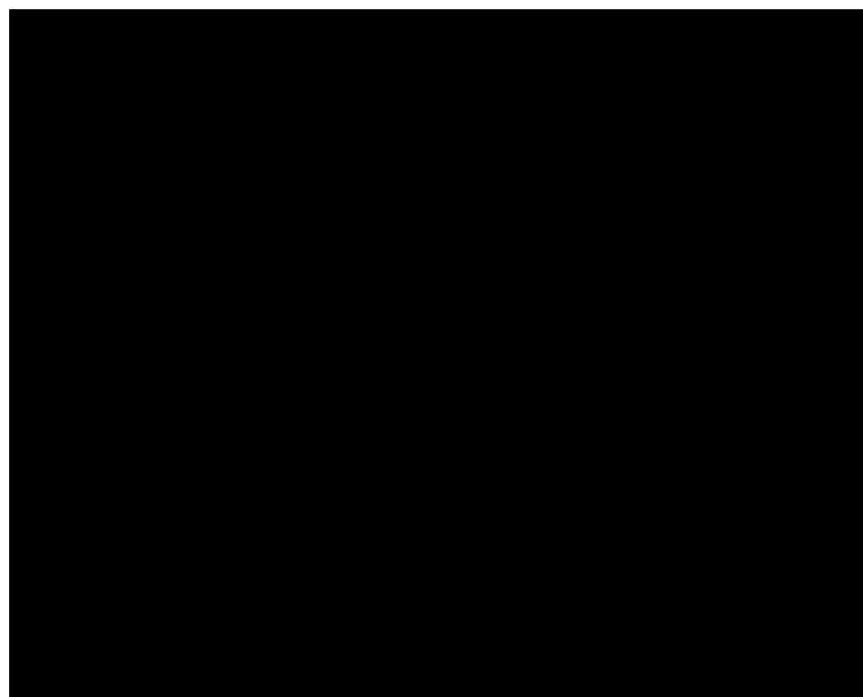

2019 NOV. 15

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 8 8 7 - 0 / 2019	
Érkezett: 2019 NOV 26.	
Példány: 2	Kezelőiroda:
Melléklet: 6 db	<i>[Signature]</i>

Az Alkotmánybíróság részére

a Szegedi Járásbíróság útján
postai úton és
elektronikusan is benyújtva

SZEGEDI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
26.	
alkotmányjogi panasz	
Érk.: 2019 NOV 15.	161.
Példány: _____	Meir: _____
Az ügyirat száma: P. 21588/2012	

a Szegedi Járásbíróság 28.P.21.588/2012/137 számú első fokú
a Szegedi Törvényszék 2.Pf.21.633/2017/4 számú másodfokú, és
a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.116/2018/8. számú

ítéleteiben foglaltakkal szemben.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Stalter Józsefné dr. indítványozó jogi képviselőjében, a Szegedi Járásbíróság 28.P.21.588/2012/137 számú első fokú, a Szegedi Törvényszék 2.Pf.21.633/2017/4 számú másodfokú, illetve a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.116/2018/8. számú ítéleteiben foglaltakkal szemben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi alkotmányjogi panaszt terjeszttem elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szegedi Járásbíróság 28.P.21.588/2012/137 számú első fokú, a Szegedi Törvényszék 2.Pf.21.633/2017/4 számú másodfokú, illetve a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.116/2018/8. számú azonos tartalmú, alperest, mint indítványozót marasztaló ítéleteinek alaptörvény-ellenességét, és azokat az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.

A kérelem indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Érdemi rész

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, az alkotmányjogi panasz benyújtásának és a megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása.

Indítványozó jelenleg 75 éves öregségi nyugdíjas, korábban mintegy 40 évig alkalmazottként később személyi jog jogosultjaként gyógyszerészként dolgozott. A 2010. évben vásárolta Szegeden a perbeli sorházi használt lakóingatlant, ahol nyugdíjba vonulást követően kívánt élni.

A lakóingatlan felújítására indítványozó a kereszty gyermekének édesapjával, illetve annak gazdasági társaságával () kötött fővállalkozói szerződést, mindösszesen bruttó 23.608.250,-Ft vállalkozói díj értékben, melynek fedezetként a fővállalkozónak több részletben a szakipari munkák kivitelezése megkezdése előtt (tekintettel arra, hogy a rokonság okán teljes volt a bizalom) előlegként 22.600.000,- Ft összegű készpénzt átadott.

Indítványozó, mint megrendelő és a fővállalkozó minden egyes szakipari munka előtt egyeztetette az adott munkanem műszaki tartalmát, mely folyamat eredményeképpen került az adott munkanem a fővállalkozó által beárázásra. A kivitelezési szerződések vagy közvetlenül a megrendelő és a fővállalkozó között (kőműves munkák), vagy a fővállalkozó által megrendelőnek előzetesen bemutatott, és általa elfogadott alvállalkozói ajánlat alapján, az alvállalkozó és a fővállalkozó között, közvetetten (gépészet, víz-, gáz-, villanszerelés, asztalos-, tető- és bádogosipari munkák, redőnyszerelés, cserépkályha építés) kerültek megkötésre.

Minden egyes szakipari kivitelezési szerződés megkötésének feltétele volt, hogy a megrendelő a szerződéses vállalkozói díjat vagy annak egy nagyobb hányadát előlegként adja át fővállalkozó részére. Megrendelő a szerződéses vállalkozói díj összegeket az előzetesen, közösen egyeztetett árajánlat okán az abban meghatározott műszaki tartalom átalánydíjas vállalkozói díj ellenértékének tekintette, ugyanakkor minden egyes szerződés tartalmazott az esetleges pót-illetve többletmunkák elszámolására vonatkozóan is egy szerződéses rendelkezést (6. pont), miszerint:

A végzett munka elszámolása az árszabályzatban közölt járulékos költségek és a jóváhagyott egységárak, valamint a ténylegesen elvégzett és a felmérési naplókból igazolt mennyiségek alapján összeállított számlával történik."

A fővállalkozó arra való hivatkozással, hogy a megrendelő a szerződéses műszaki tartalmat „folyamatosan módosította”, 2011. február hónaptól különböző sokszor egymásnak teljesen ellentmondó tartalmú „költségvetési összesítőnek” nevezett kimutatásokat készített (pl. 2011.02.26, 2011.05.04., 2011.06.23., 2011.07.20, 2011.07.26, 2011.08.03), amelyeket vagy átadott megrendelőnek vagy nem, mely utóbbi esetben azok létezéséről megrendelő, akkor már mint alperes, csak a későbbi periratokból szerzett tudomást.

Jellemző ezen „költségvetési összesítők” koherenciájára, hogy az egyikben a „módosított igények” alapján az eredeti br. 23.608.250,-Ft vállalkozói díj összege egyszer br. 30.542.500,-Ft-ra módosult (2011.02.26-ai összesítő), amely összeg megismétlésre került a 2011.07.20 napi összesítőben azzal, hogy br. 18.750.000,-Ft összegű kivitelezési munka már elkészült, és br. 11.792.500,-Ft (9.434.000,-Ft+áfa) összegű még hátravan, majd a hat nappal később, 2011.07.26 napján készített „elszámolási egyenlegben” már a vállalkozói díj összege hirtelen br. 38.192.290,-Ft összegűre emelkedett, amelyből most éppen br. 7.649.790,-Ft (6.119.832,-Ft+Áfa) értékű kivitelezési munka nem került még elvégzésre.

A fővállalkozói „költségvetési összesítők és elszámolások” sora a 2011.08.03. napján kelt, a megrendelőnek küldött írásbeli elszámolásban érték el csúcspontjukat, amikor is a fővállalkozó szerint már br. 36.692.290,-Ft (29.353.832,-Ft+áfa) összegű vállalkozó díj került általa megszolgáltatásra, és a munkák további folytatásának feltételeként megrendelőtől további hatmillió forint megrendelő általi megfizetését várta el.

Jól látszik tehát, hogy ahány elszámolási egyenleg annyi fajta összeg került kimutatásra a fővállalkozó által, főképpen a levonulását megelőző 13 napon belül készitettek esetében. Egészen szélsőséges ellentmondás, hogy 2011.07.20 napi összesítőben a br. 30.542.500,-Ft összegű költségvetésből fővállalkozó által is elismerten még br. 11.792.500,-Ft összegű munka nem készült még el, míg 2011.08.03 napjára már br. 36.692.290,-Ft értékben minden elkészült, úgy, hogy ezen 13 napban a perbeli ingatlanban az elszámolási nézeteltérések miatt lényegében már semmilyen munkavégzés már nem történt, mivel a szakiparos alvállalkozók többsége (kivéve asztalos) már 2011.05 hónapba levonult az ingatlanról, arra hivatkozással, hogy nem kapták meg a fővállalkozótól a kialakított alvállalkozói díjukat.

Megrendelő vitatatta, hogy a műszaki tartalmat „folyamatosan módosította” volna, ezért kérte a fővállalkozót, hogy a megkötött szerződések rendelkezései szerint *a ténylegesen elvégzett és a felmérési naplókban igazolt mennyiségek alapján összeállított számlával* számoljon el a már átadott 22.600.000,-Ft vállalkozói díj előleggel, és a kiállított számlában a szerződés rendelkezéseinek megfelelően okirattal igazoltan mutassa be, hogy ezen összeg ténylegesen milyen műszaki tartalmú kivitelezést fedezett.

Fővállalkozó ezt követően 2011.08 hónap első hetében a perbeli ingatlanból, mint munkaterületről annak félkész állapotában (pl. nem volt gépészet, belső nyílászárók stb) véglegesen levonult, és *(egyébként mind a mai napig!)* nem tett eleget megrendelő azon kérésének, hogy a szerződés rendelkezéseinek megfelelően számlát állítson ki¹, melyben részletesen és igazoltan bemutatja a felújítási munkálatok már kivitelezett, és még hátralévő a felmérési (építési) naplóval igazolt műszaki tartalmát.

Megrendelő, tekintettel arra, hogy a fővállalkozó nem tett eleget a szerződés szerinti a ténylegesen elvégzett és a felmérési naplókban igazolt mennyiségek alapján összeállított és számlával igazolt elszámolási kötelezettségének kénytelen volt saját költségén megbízni egy magán építészszerelőt ([REDACTED]), hogy mérje fel az elvégzett munkák műszaki tartalmát, nyilatkozzon az esetleges késedelmes, hibás-, illetve nemteljesítésekre vonatkozóan, illetve nyilatkozzon arra vonatkozóan is, hogy az elvégzett munkák műszaki tartalma, és az annak fedezeteként átadott 22.6M,-Ft vállalkozói díjelőleg milyen arányban áll egymással.

¹ egy darab 2010.12 hónapban kiállított bruttó 2.500.000,-Ft összeg számlán kívül

A fent nevezett magánszakértő 2011.10 hónapban készítette el szakvéleményét, melyben álláspontja szerint a fővállalkozó a félkészben hagyott felújításból történt levonulásáig - figyelembe véve a hibás teljesítés okán szükséges javítások ellenértékét is, br. 23.291.257,-Ft értékű kivitelezési munkát végzett².

Fontos, hogy ezen [REDACTED] által készített szakvélemény volt az egyetlen az ezt követő kilenc éves peres időszak alatt, amely a perbeli ingatlanok a fővállalkozó általi levonulást követő tényleges állapotát, a helyszínen szakértői módszerekkel több alkalommal szemlélte (ellentétben azon ítéleti megállapítással, miszerint ilyen szemle nem történt), de ezen szakértői véleményben megfogalmazottakat a perbírók teljesen indokolatlanul kirekesztették a bizonyítékok közül, oly mértékben, hogy az első fokú perbíró [REDACTED] tanúként való meghallgatását sem tette lehetővé.

Megrendelő ezen szakértői véleményt megküldte a fővállalkozónak aki annak tartalmát nem fogadta el, és kifogásolta a magánszakértő személyét is. Fővállalkozó ugyanakkor nem végezte el a végzett munka elszámolását a ténylegesen elvégzett és a felmérési naplókban igazolt mennyiségek alapján, és számlát sem állított ki.

A megrendelő több alkalommal írásban felszólította (2011.09.02., 2011.09.21, 2011.10.24., 2011.10.25., 2011.11.08.) a fővállalkozót, hogy a perbeli ingatlan felújítási munkáit fejezze be, a hibás teljesítésből eredő javításokat végezze el, melyre fővállalkozó nem volt hajlandó, ezért megrendelő a szerződéses jogviszonyt 2011.11.16 napján szerződésszegésre hivatkozással felmondta³, és kényszerűségből, tekintettel a közelgő téli időjárásra (az ingatlanban pl. nem volt fűtés, így azt teljesíteni kellett) egy harmadik személy építési vállalkozóval ([REDACTED]) a szükséges kőműves, villanszerelési, bádogos, tetőfedési, víz- gáz- és fűtőszelvény munkákat elvégeztette.

Mivel fővállalkozó a [REDACTED] által készített építész szakértői véleményben foglaltakat elutasította, megrendelő a fővállalkozónak már átadott 22.600.000,-Ft összegű vállalkozói díj előleggel valamint a végzett munkával való elszámoltatás érdekében megkereste [REDACTED] közjegyzőt, hogy végzésével rendelje el, egy a fővállalkozó által kötelezően figyelembe veendő szakvélemény elkészítését.

A közjegyzői kirendelés (2011.11.30., 53015/Ü/1723/2011 szám) alapján V [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] Ezen szakértői véleményben [REDACTED]
[REDACTED] anyagában minden munkanem esetében megállapította a kivitelezés hibáit és hiányosságait, de az elkészített munkák tényleges vállalkozói díjára vonatkozóan költségbecslést nem adott.

Időközben a fővállalkozó is kérte [REDACTED] közjegyzőt, arra, hogy rendelje ki az általa megnevezett(!) [REDACTED] em igazságügyi szakértőt, illetve [REDACTED] igazságügyi szakértőt (igazolvány száma: 272212), közjegyző előtti nemperes eljárásban (53015/Ü/1723/2011/2) a felperes által a perbeli ingatlanon elvégzett munkák vállalkozói díjára vonatkozó szakvélemény elkészítésére. Ennek eredményeképpen készült el a [REDACTED] magát ekkor „eseti árszakértőnek” nevező személyek által aláírt VK-11/2012 számú igazságügyi műszaki szakértői vélemény.

² Fővállalkozó akkor épp br. 36.692.290,-Ft összegű követelésével szemben

³ Iratellenes és így valószínűleg azon ítéleti megállapítás miszerint a szerződéses jogviszony 2011.07.27. napján közös megegyezéssel szűnt meg, mivel az a tértivevény tanúsága szerint a felmondás felperesrel történt közléssel 2011.11.18. napján került megszüntetésre.

A VK-11/2012 számú igazságügyi műszaki szakértői vélemény szerint a fővállalkozó által elvégzett kivitelezési munka ellenértéke a javítás költségét levonva bruttó 30.565.007,-Ft. A VK-2/2012 és VK-11/2012 szakértői vélemények ugyanakkor említést sem tesznek arról⁴, hogy a 2012.02.21. és 2012.02.28. napjain megtartott szakértői szemlék alapján beárazott fővállalkozói kivitelezési munkák ekkora már kiegészítésre illetve kijavításra kerültek, a vállalkozási szerződéses jogviszony kényszerű megszüntetését követően a megrendelő által már saját anyag- és munkaköltségén más harmadik személy építési vállalkozókkal elvégeztetett (2011.11-12 hónapok), a téliesítéshez elengedhetetlenül szükséges kárenyhítési, kármegelőzési munkákkal, így kiemelten a víz-gáz fűtőszerezéssel szerelvényezéssel, a kéményvizsgálatot, a kazán beüzemelését, a tető- és lábazatszigetelési munkálatokkal és az ablakpárkányok badogozásával.

Ezen két szakértői jelentésnek azért lett különös jelentősége, mert az azokban foglaltak képezték a pár hónappal később (2012.07.12) a fővállalkozó, mint felperes által a megrendelővel mint alperessel szemben megindított eres eljárás kereseti kérelmének alapját, azzal, hogy az elsőfokú perbíróság mind a két szakértői jelentést azok megalapozatlansága okán kizárta a bizonyítékok közül, és az akkor már három éve tartó peres eljárásban (2015.) és a felperesi levonulást követő négy évvel - ahelyett, hogy a szerződéses rendelkezéseinek megfelelően a számla kiállításához kötötte volna a felperesi elszámolás okirati bizonyítását – időhiányra hivatkozva („túl sok időbe kerülne Budapestről új szakértőt kijelölni”) újra kirendelte Valkony Károlyt egy új szemle és szakértői vélemény elkészítésére, aki ezen munkába az egyes szakipari munkák esetében bevonta [REDACTED] n [REDACTED]

A VK-11/2012 számú szakértői jelentés kézbesítését követően megrendelő és fővállalkozó között 2012.06.12. napján személyes egyeztetésre került sor, melynek során megrendelő kérte, hogy az egyeztetésen legyen jelen az összes alvállalkozó, illetve fővállalkozó hozza magával minden a kivitelezés során keletkezett dokumentumot, bizonylatot, számlát. Felperes képviselőjében az egyeztetésen [REDACTED] jogtanácsosok jelentek meg, akik kizárólag a felperes által akkor éppen 9.000.000,-Ft összegű vállalkozói díj követelés átvételét tartották feladatuknak.

Ezen, a peres eljárást megelőző utolsó személyes egyeztetés kb. 5 percig tartott, tekintettel arra, hogy a fővállalkozó képviselői kizárólag a követelt összeg átvételét tartották feladatuknak, míg megrendelő képviselője nem tudta elfogadni a [REDACTED] eseti árszakértő” árazására alapozott követelésüket, kérte az alvállalkozók elszámolásba való bevonását (annak érdekében, hogy a fővállalkozó által ki nem fizetett alvállalkozók később megrendelőtől közvetlenül ne követeljék az alvállalkozói díjukat, amely sajnos egy esetben mégis megtörtént⁵), valamint kérte a már megfizetett vállalkozói díjról kiállított számlát, valamint az egyéb a kivitelezéssel összefüggő minden más dokumentációt.

Fővállalkozó, mint felperes a fenti egyeztetést követően 2012.07.12. napján keresetet nyújtott be megrendelővel, mint alperessel szemben, a Szegedi Városi Bíróság előtt, a VK-11/2012 számú szakvéleményre alapozva, 9.654.048,-Ft összegű vállalkozói díj és járulékai iránt, mely kereseti követelés 2014.03.25. napján felemelésre került 10.154.048,-Ft., majd 2017. évben 14.035.162,-Ft összegű vállalkozói díj követelésre.

A peres eljárás első tárgyalásán alperes ismételtén kérte, hogy felperes az általa elvégzett és a kereseti követelést alátámasztó munkákkal tételesen számoljon el a megkötött szerződéses jogviszony idézett rendelkezésének megfelelően, és erről alperes részére számlát állítson ki. Felperes ezen alperesi igényre azt állította (per első tárgyalási napja, 2012.11.26.), hogy az alperes által ténylegesen részére, a vállalkozási

szerződések alapján átadott mindösszesen 22.600.000,-Ft vállalkozói díj előleg, „egy a felperesi ügyvezetőnek [redacted] kölcsön címén vitt be a Kft-be”⁶. Felperes később „kölcsönszerződés alapján átadott pénzre” vonatkozó nyilatkozatát visszavonta⁷.

Felperes ezen meglepő nyilatkozatára nem kétségesen az ekkor már az illetékes adóhatóság által vele szemben az alperes által részére átadott vállalkozói díj előleg összegének áfa tartalmának bevallására és megfizetésére vonatkozó adóhatósági vizsgálat miatt kerülhetett sor, amelynek eredményeképpen felperes áfahiányra és áfafizetési kötelezettség teljesítésére vonatkozó határozatot kapott. Felperes később a „kölcsönszerződés alapján átadott pénzre” vonatkozó nyilatkozatát, az adóhatósági vizsgálat lezárását követően visszavonta⁸.

Alperes a keresettel szemben ellenkérelmet terjesztett elő, melyben vitatta a felperesi követelést mind jogalapjában, mind pedigösszecszerúségében. Alperes az ellenkérelmében nyilatkozott arról, hogy ellentétben a keresetben foglaltakkal a kivitelezés minden munkafolyamatára írásbeli szerződés jött létre, vagy közvetlenül alperes és felperes között, vagy a felperes és az alvállalkozók között az alperes által előzetesen ismertetett árajánlat szerint. Részletesen nyilatkozik továbbá a kereset alapjául szolgáló szakértői jelentésre vonatkozóan, akként, hogy az abban foglaltakat vitatja kiváltképp az egyes munkanemek vonatkozásában a hibás,- késedelmes,- illetve nemteljesítés fel nem tüntetése, a szerződésmódosításnak, pótmunkának, illetve többletmunkának beállított műszaki tartalom, valamint a többletként követelhető vállalkozói díjra vonatkozóan.

A peres eljárás második évében, a 2014.09.22. napi tárgyalásán a bíróság arról tájékoztatta a feleket, hogy a kereset alapjául szolgáló szakértői vélemény a perben feltárt tények okiratok tanúvallomások alapján az ítélet alapjául nem szolgálhat⁹. Az eljáró bíróság a 2015.03.02. napi tárgyaláson megállapította, hogy a tényállás feltárásához a lefolytatott bizonyítást követően egy teljes körű szakértői eljárás szükséges, építész és gépész szakértői véleményeket is beleértve¹⁰. Az újabb szakértői bizonyításból a bíróság kizárta [redacted] is, akinek árazására egyebekben a felperesi kereseti követelés épült.

Az eljáró bíróság annak ellenére rendelte el újra ugyanazon szakértővel a szakértői bizonyítás lefolytatását¹¹, hogy a felperesi kereset alapjául szolgáló, ezen szakértő véleményben foglaltak megdőlték, az abban eljárt „árszakértők” az eljárásból kizárásra kerültek, és a felperes a peres eljárás addigi több mint két éve során képtelen volt a megdőlt „árszakértői” bizonyításon túl a szerződés rendelkezései szerinti okirattal és főképpen számlával bizonyítani azt, hogy a létrejött vállalkozási szerződéseken túli műszaki tartalomra vonatkozóan alperes által bármilyen „többlet vagy pótmunka megrendelés” vagy „folyamatos szerződésmódosítás” történt, amely alátámasztaná a kereset szerinti többlet felperesi vállalkozói díjigényt.

Az újabb szakértői kirendelés alapján [redacted] a felperes általi levonulást (2011.08.02) követő közel négy év (!!!) után 2015.05.07. és 2015.08.11. napjain a perbeli ingatlanban szakértői szemlét tartottak. A szemle ekkor egy olyan ingatlanban került megtartásra, amelynek felújítási munkáit az alperes időközben már saját költségén más harmadik vállalkozókkal véglegesen befejezte, és abba beköltözött.

6 Alperesnek egyebekben a peres eljárás során több esetben az volt a benyomása, hogy a felperes által alperessel szemben folytatott peres eljárás ténylegesen az áfahiány és járulékal alperessel való megfizetésére irányuló hatósági eljárással van összefüggésben. Alperesnek az adóhatósági vizsgálatról nem volt hivatalos tudomása, arról a felperes által 2015.02.25. napján megküldött „egyezségi ajánlatból” (SM Ft + a NAV bírság) szerzet tudomást.

7 Tárgyalási Jegyzőkönyv 2013.04.10 napja, 2. oldal

8 Tárgyalási Jegyzőkönyv 2013.04.10 napja, 2. oldal

9 Tárgyalási Jegyzőkönyv 2014.09.22 napja, 8. oldal.

10 Tárgyalási Jegyzőkönyv 2015.03.02 napja, 1. oldal.

11 Szegedi Járásbíróság 17.P.21.588/2012/49 számú végzés

abb kirendelés és szemle alapján az elkövetkező két évben mindösszesen öt darab szakértői véleményt készített és nyújtott be a bíróság részére. Ezek VK-1/2015 (2015.11.03), VK-1.2/2015 (2015.11.13), VK-1.3/2015 (2016.02.01), VK-1.4/2015 (2016.05.30), VK-1.5/2015 (2017.02.28). a mintegy két éves szakértői tevékenysége során az épületgépészeti (víz-, gáz- fűtőszelvény) munkákon kívüli felperesi teljesítés (kőműves és asztalosmunka, villanyszerelés, cserépkályha építés) vállalkozói díját a javításokkal és értékcsökkenéssel korrigálva bruttó 29.577.654,-Ft összegben jelölte meg.

mindösszesen kétszer nyújtotta be, ugyanazon szakértői véleményét a bíróság részére, egyszer a 2015. évben, egyszer pedig a 2017. évben. A al készített szakértői vélemények mind a két alkalommal ugyanazon felperesi szakipari munkákra vonatkoztak (ezek: gázellátás szerelési, központi fűtés szerelési, víz-csatorna szerelési, gépészeti bontási, szellőzősi szerelési munkák). A 2015. évi szakértői jelentésben a fenti munkák vállalkozói díját br. 6.860.699,-Ft összegben jelölte meg, melyet a 2017. évi módosított szakértői jelentésben felemelt br. 6.928.779,-Ft összegre.

A al 2017. évben benyújtott szakvélemények alapján tehát a felperesi teljesítés a javításokkal és értékcsökkenéssel együtt br. 36.506.433,-Ft összegben került megállapításra. Ezzel előállt a felperes által második alkalommal (2017.03 hónapban) felemelt kereseti követelés összege, azaz azon bruttó 14.035.162,-Ft, melyet - egy teljesen más számítási mechanizmus alapján, de mégis kísértetiesen azonos összegben - egy az indítványozó alapjogi jogsérelmét jelentő, sem a másodfokú sem pedig a Kúria által nem reparált kritikus bírói tévedésre alapozottan - az elsőfokú bíróság 2017.07.20. napján, br. 13.942.000,-Ft összegben felperes javára megítélt.

A bírói tévedés látszólag egy egyszerű elemi számtani művelet alapján ki kellett volna, hogy derüljön mind az első, mind pedig a másodfokú bíróság számára. A felemelt felperesi kereseti követelés (a legutolsó VK-1.5/2015 (2017.02.28) és a 2017-es akértői jelentésekre alapozottan) 14.035.162,-Ft összegben került meghatározásra, amely tartalmazta az összes felperes által közvetlenül elvégzett vagy alvállalkozókkal elvégeztetett szakipari munkák vállalkozói díját már csökkentve azt a kijavítás és az értékcsökkentés szakértők által számolt összegével.

A szakértő br. 3.863.304,-Ft összegben határozta meg az asztalosipari munkák csökkentett vállalkozó díját, és ez az összeg lett a felperesi követelés összege ezen munkanem tekintetében. Az első fokú bíróság ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy az asztalosmunkák közül a belső nyílászárók gyártását alperes nem a felperestől, hanem annak alvállalkozójától rendelte meg közvetlenül, így a belső nyílászárók gyártására és szerelésére a szakértő által számolt vállalkozói díjat az anyagi jogi kapcsolat hiánya miatt nem ítélte meg felperes részére.

A szakértő az asztalosipari munkák vállalkozói díját nem bontotta meg külső és belső nyílászárókra, amelyet ugyanakkor az ítélet megtett, és a külső nyílászárókra megítélt br. 1.115.900,-Ft vállalkozói díjat, de a belső nyílászárókra vonatkozó felperesi kereseti igényt¹² (a maradék br. 2.747.404,-Ft összegben) elutasította.

Azonnal fel kellett volna tűnnie mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú bíróságnak, hogy az ítéletben van egy elemi szintű számtani számolási hiba, azaz nem lehet azonos a kereseti (14.035.162,-Ft), és az ítéleti marasztaló (13.940.000,-Ft) összeg, ha a kereseti követelés egyik elemét (belső nyílászárók/ br. 2.747.404,-Ft) a bíróság teljes egészében elutasította.

¹² Arra hivatkozással, miszerint alperes az alvállalkozótól közvetlenül rendelte meg azokat, holott alperes csak a belső nyílászárókra a kilincseket rendelte meg közvetlenül az alvállalkozótól nem pedig magát a komplett nyílászárót.

Alperes az első fokú ítélettel szembeni fellebbezésében megjelölte az okát ezen kirívó ellentmondásnak, alapvető számtani hiba forrásának, miszerint az első fokú bíróság egyszerűen túlterjeszkedett a kereseten, és így történhetett meg az, hogy a belső nyílászárókra jutó kereseti összeg levonását követően is azonos maradhatott a kereseti követelés összege az ítéleti marasztalás összegével.

Az alperes ezen álláspontja egyebekben teljesen tényszerű, függetlenül a másodfokú bíróság (Szegedi Törvényszék) és a Kúria ezzel ellentétes ítéletétől, de a kereseten való túlterjeszkedés tényleges oka ennél lényegesen jelentősebb súlyú bírói tévedésre vezethető vissza, amelyet sem a másodfokú bíróság, sem pedig a Kúria nem orvosolt, így alperesnek a tisztességes bírósági eljáráshoz és kiváltképp a tisztességes bírói ítélethez fűződő alkotmányos alapjoga (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés) álláspontunk szerint egyértelműen sérült.

A bíróság ugyanis amellettt hogy ténylegesen és számszakilag igazolhatóan túlterjeszkedett a kereseten a gépészeti munkák szakértő által számolt vállalkozói díját iratellenesen, feltehetően tévedésből vagy az átvett több száz oldalas peres akta tartalmának nem megfelelően elmélyült megismerése miatt, kétszer (kétszeresen, duplán) ítélte meg felperes részére, mintha felperes (alvállalkozója) kétszer végezte volna el a gépészeti munkákat (gázellátás szerelési, központi fűtés szerelési, víz-csatorna szerelési, gépészeti bontási, szellőzési szerelési munkák).

Indítványozó álláspontja szerint az első fokú bíróságnak a tisztességes bírósági eljárás alapjogi sérelmét eredményező (kereseten túlterjeszkedés, szakipari munka kétszeres megítélése) ítéletéhez az alapot a teljesen feleslegesen és szakszerűtlenül elrendelt szakértői bizonyítás teremtette meg, melyet betetézett a pervezetés hibái miatt az elsőfokú eljárás hat évig tartó elhúzódása, majd annak erőltetett lezárása miatti bírói sietség.

Indítványozó, mint alperes mindvégig a szerződés szerinti számlával történő felperesi elszámolásra tartott igényt ennek felperes nem tett eleget a bíróság pedig nem utasította el a keresetet ezen okból, pedig ez kellett volna, hogy legyen a szerződés rendelkezésének megfelelő jogszerű bírósági megoldás.¹³

A peres eljárás a 2012. év közepén indult és három év múlva a 2015. év közepére került kirendelésre a szakértő, így tehát három évig lényegében – néhány elfogulatlan és érdektelennek nem minősülő tanú meghallgatásán kívül – semmi érdemi nem történt a felperesi kereset összecszerűségének okirati megalapozottságának alátámasztása érdekében, a bíróság nem követelte meg felperestől a számla kiállításával történő elszámolást, vagy az összecszerűség okirati bizonyításának hiányában rendelkezett a kereset elutasításáról, hanem helyette a minden ilyen összecszerűségi kérdésben a bíróságot alapvetően tehermentesítő, jól bevált megoldásnak látszó szakértői bizonyítás elrendelése mellett döntött.

A peres eljárás harmadik évében tehát a bíróság végül a szerződésben rögzített elszámolási móddal ellentétesen a felperesi követelés összecszerűségének megállapítására kirendelte azt a szakértőt, akinek korábbi a perbe felperes által benyújtott szakvéleményét már egyszer kizárta annak megalapozatlansága okán. Örök kérdés marad, hogy miért gondolta azt a bíróság, hogy ha már elrendeli a szakértői bizonyítást, akkor ismételtlen a már egyszer megalapozatlan szakvéleményt adó szakértőt kell újra kirendelnie, aki nem kizárhatóan ismételtlen egy megalapozatlan szakvéleményt fog készíteni.

Tényyszerű, hogy az ismételtlen kirendelt szakértő nem végezte el határidőre a kirendelése szerinti szakértői feladatokat, ezért újra és újra vissza kellett adni neki a szakvéleményét kijavításra illetve kiegészítésre. Ezzel tovább húzódott az eljárás, és több száz oldalásra dagadt a peres akta terjedelme (minden egyes

¹³ a vállalkozói díjjal kapcsolatos egyes kérdésekről szóló XXXII számú Polgári Elvi Döntés.

_____bíró az elhúzódtott perek gyors lezárására vonatkozó feladatának eleget tett, és az akkorra már hatodik évébe lépett első fokú eljárást két tárgyalás után berekesztette és kihirdette, a számos alapvető ténybeli tévedésre, illetve nem valós tényállásbeli elemre alapított, tényszerűen a kereseti követelésen túlterjeszkedő, és tényyszerűen a gépészeti munkák vállalkozói díját duplán megítélő, és így alperest ezen tisztességtelen bírói ítéletével rendkívül módon sújtó, marasztaló ítéletet.

Külön figyelmet érdekel a tisztességes eljárás követelményének (nem) érvényesülése szempontjából, hogy az elektronikus úton kapcsolatot tartó felperes a fellebbezési ellenkérelmének csak minden páratlan oldalát szkennelte be és küldte még a másodfokú bíróság részére, amelyet a másodfokú bíróság a fellebbezési tárgyaláson észlelt, de lehetőséget adott a felperesi jogi képviselőjének, hogy a tárgyaláson mobiltelefonról felolvassa a páros oldalak tartalmát, majd ezt követően az így „összeállt” fellebbezési ellenkérelmet az alperest jogerősen marasztaló ítélet részévé tette, mint a másodfokú ítéletet megalapozó a felperes fellebbezési kérelemmel szembeni helyes tényállásbeli és jogi hivatkozását tartalmazó nyilatkozatot.

9

Az első és másodfokú bíróság teljes egyetértésben marasztalta alperest br. 13.942.000,-Ft vállalkozói díj és annak járulékaival valamint a perköltség megfizetésére, egy az indítványozó tisztességes bírói eljáráshoz való alkotmányos alapjogát nagyfokban sértő peres eljárás eredményeképpen. Indítványozó az alapjogi sérelmet a vele szemben lefolytatott peres eljárással, illetve az öt marasztaló jogerős ítéletben foglaltakkal kapcsolatban, az alábbiakban jelöli meg.

- I. A perbíróság kirendelése alapján, vele szemben, érdekeit és az által megkötött szerződés rendelkezéseit teljes mértékben figyelmen kívül hagyó a szerződés rendelkezésével ellentétes, indokolatlan és szakszerűtlen szakértői bizonyítás lefolytatása, annak indítványozót terhelő több százezer forintos költsége, valamint annak eredményeképpen létrejött szakvéleményeknek a peres eljárásban való felhasználása, és azokkal az alperest marasztaló ítélet alátámasztása,
- II. A szakértői bizonyítás miatt az első fokú eljárás elhúzódása, majd a bírócsera után, a peres eljárás erőltetett ütemű befejezésre törekvése eredményeképpen, íratellenes ítéleti tényállás kialakítása, a kereseti követelésösszegszerűségén történt túlterjeszkedés, és ezen összegnek megfizetésében alperest sújtó marasztalása,
- III. A szakértői bizonyítás miatt az első fokú eljárás elhúzódása, majd a bírócsera után, a peres eljárás erőltetett ütemű befejezésre törekvése eredményeképpen, íratellenes ítéleti tényállás kialakítása, és a gépészeti szakipari munka vállalkozói díjának megfizetésére vonatkozó kétszeres alperesi marasztalás.

Ad I.

Indítványozó a korábbiakban kifejtette, hogy miért tartja a tisztességes bírói eljárásban ütközőnek a vele szemben lefolytatott szakértői bizonyítást. Önmagában a szakértői bizonyítás lefolytatása kizárólag a felperes kereseti és a bíróság pervezetési érdekeit szolgálták, alperesre nézve csak hátrányos eredménnyel, indokolatlan költségekkel, és rendkívül megterhelő procedúrával jártak.

Szakértői bizonyításnak egy tisztességes bírói eljárásban álláspontunk szerint kizárólag abban az esetben lett volna helye, ha felperes a szerződés rendelkezéseinek megfelelően a levonulással egyidőben „az árszabályzatban közölt járulékos költségek és a jóváhagyott egységárak, valamint a ténylegesen elvégzett és a felmérési naplókban igazolt mennyiségek alapján összeállított számlával elszámol alperes felé a végzett munkával és a részre átadott előleggel, és amennyiben ezen felperesi számlába állított elszámolásban foglaltakat alperes vitatja, úgy ezen tételes elszámolásban foglaltakkal szemben vagy mellett lehetett volna bármely félnek szakértői bizonyítást kérnie.

Jól látszik, hogy felperes ugyan készített mindig változó tartalmú, de nem tételes „költségvetéseket” (amelyeket vagy átadott alperesnek vagy nem, mely azok alperesi elfogadását ugyanakkor egyszer sem jelentette) de a szerződés szerinti tételes elszámolást soha nem végezte el, számlát nem állított ki. A kezdeti kereseti követelése összegét sem saját nyilvántartási, vagy tételes elszámolása alapján számolta ki, hanem ahhoz is egy a peres eljárásban megalapozatlannak nyilvánított és így érvénytelen tartalmú szakvéleményre volt szüksége, éppen úgy mint ahogy a végső felemelt kereseti követelése összegéről is a 2017. évi szakvéleményekből értesült.

Felperes tehát a szakértőtől „tudta meg”, hogy az alperesnek milyen munkát milyen minőségben és milyen összegű vállalkozói díj ellenében végzett a perbeli ingatlan felújítása kapcsán, holott mindezen adatokat saját analitikus nyilvántartásaiból, anyag- alvállalkozói és más költség számláiból, illetve egyéb okiratokból kellett volna önállóan és tételesen saját maga kimunkálnia.

A szakértők továbbá a 2015. évben már egy olyan ingatlant szemléltek, amelyet akkora már alperes más a felperestől teljesen független harmadik személy vállalkozókkal befejeztetett, és a bíróság a nem a felperes által elvégzett munkák elhatárolását (arányosítás) olyan egyébként felperes irányába elfogult, vagy nem érvénytelen

Igy történhetett meg az, hogy pl. az építőmesteri és szakipari munkákat a bíróság a 2015. évi szemle alapján 100%-ban elfogadta felperesi teljesítésnek (br. 26.041.919,-Ft), holott alperes számlát csatolt arról a peres eljárásba, hogy a felperesi levonulást követően 2011.11,12 hónapokban más harmadik személy () építőipari vállalkozó milyen műszaki tartalmú munkát mennyi összegű vállalkozói díj fejében végzett el a perbeli ingatlanban, illetve, teljes mértékben negligálta azt a szakértői számítást is, amely ezen 26.041.919,-Ft értékű építőmesteri, illetve szakipari munkákból maga is levonásba helyezett egyszer br. 2.541.265,-Ft, másszor pedig br. 178.729,-Ft javítási és értékcsökkenési összeget.

A jelen perbeli szakvéleményt készítő személyek közül, a perbeli ingatlan állapotát közvetlenül annak felperes általi levonulását követően kizárólag [REDACTED] látta, aki erről a 2011.10.02. napi szakértői véleményében majd annak 2012.06.04 napi kiegészítésében számolt be. Az első fokú bíróság ezt a felperesi teljesítést egyedül, mindenfajta következtetések és arányosítások nélküli, hitelesen rögzítő tényt egyáltalán nem értékelte, [REDACTED] legalább tanúként való meghallgatását indokolatlanul mellőzte, míg a másodfokú bíróság ennél is továbbmenve ítéletében kifejtette, hogy „a magánszakértő véleménye a vélemény tartalma alapján nem az objektív tényfeltárás érdekében készült, hanem az alperes álláspontját jeleníti meg a felperes teljesítése kapcsán. Egyrészről a szakértő nem az utólagos tételes elszámolásból indul ki a teljesítés értékének meghatározáskor, másrészt – szemben a kirendelt szakértőkkel – a teljesítést a helyszínen nem szemlélte meg, hanem kizárólag fotófelvételek alapján adott szakértői véleményt a felperesi teljesítés értékére vonatkozóan.”¹⁵

➤ [REDACTED] legalább öt alkalommal a helyszínen szemlélte a perbeli ingatlanban a felperes által végzett teljesítést, a szakvéleményhez csatolt felvételeket maga készítette¹⁶. A [REDACTED] által végzett helyszíni szemle módja: helyszíni érzés, optikai tapintásos vizsgálat, műszaki szemrevételezés, fotókészítés, felmérés, dokumentálás, használt eszközök: digitális fényképezőgép, mérőszalag és rajzeszközök.

➤ [REDACTED] több alkalommal is törekedett arra, hogy felperes képviselői a helyszínen megjelenjenek, és ott álláspontjukat előadják. Első alkalommal felperes képviseletében N [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] közműves brigádvezető meg is jelent és [REDACTED] kérése ellenére sem az építési naplót sem pedig a felmérési naplót valamint az építésvezető helyszíni bejegyzéseire vonatkozó egyéb dokumentumokat nem adták át,¹⁷ a szakértő kérésére azt válaszolták, hogy „majd lesz”. Ezen túl a fővállalkozó képviselői a szakértővel a továbbiakban nem működtek együtt. Ezen személynél találkozást követően szakértő több alkalommal

11

kérte fővállalkozótól ezen dokumentumokat, valamint az eljárásban való együttműködésüket, de egyetlen egy alkalommal sem válaszoltak ezen szakértői kérésekre. Iratellenes tehát a másodfokú bíróság azon megállapítása, miszerint [REDACTED] [REDACTED] tevékenysége nem az objektív tényfeltárássra törekedett, mert a szakértő kifejezetten kereste a kapcsolatot a fővállalkozó képviselőivel és meg kívánta ismerni az általuk képviselt szakmai álláspontot, de fővállalkozó Kerékgyártó Mihályné építészmérnökkel annak kifejezett kérése ellenére sem működött együtt.

A fentiekből egyértelműen látszik, hogy miért lett volna elengedhetetlenül fontos az, hogy alperesi indítványnak megfelelően az eljáró bíróság legalább tanúként meghallgassa [REDACTED] [REDACTED] mert annak megtörténte esetén a másodfokú bíróság egészen biztosan nem foglalta volna ítéletébe – ráadásul kétszer ugyanazt a szöveget szó szerint megismételve (másodfokú ítélet 7. és 8. oldalak lap közepe) - a [REDACTED] által készített szakvéleményre vonatkozó iratellenes, valótlan tartalmú megállapításait.

Ad II.

Az eljáró első és másodfokú bíróság a másodfokú bíróság ezt cáfolni hivatott érvelése ellenére teljesen egyértelműen túlterjeszkedett a felperesi kereseten. A felperes felemelt kereseti követelése ugyanis a 2017. évi [REDACTED] szakértők által benyújtott szakvélemények megismerése után került a felperes és jogi képviselője által egy folytatolagos tárgyalás szünetében a bíróság folyosóján kiszámításra. A felperesi kereseti követelés összeg ugyanis felperesek által a lehető legegyszerűbben került kiszámolásra, egyszerűen átvették a szakvéleményekben szereplő számokat. Eszerint:

<i>munkanem</i>	<i>szakvélemény szerinti vállalkozói díj összeg</i>	<i>szakvélemény szerint a vállalkozói díjból levont javítás és értékcsökkenés</i>	<i>felperesi kereset összege az adott munkanemre.</i>
építőmesteri és szakipari munkák	br. 26.041.919,-Ft (VK1.5-2015 3.1.1.1 pont)	br. 2.720.694,-Ft (VK1.5-2015 3.2.1.1 a)1 és b)1 pontok)	br. 23.321.225,-Ft
cserépkályha	br. 947.000,-Ft (VK1.5-2015 3.1.1.3 pont)	0,-Ft	br. 947.000,-Ft
asztalosipari munkák	br. 5.632.770,-Ft (VK1.5-2015 3.1.2.1)	br. 1.768.966,-Ft (VK1.5-2015 3.2.2.1)	br. 3.863.804,-Ft
épületvillamossági munkák	br. 1.731.250,-Ft (VK1.5-2015 3.1.3.1)	br. 285.625,-Ft (VK1.5-2015 3.2.3.1)	br. 1.445.625,-Ft
gépészeti munkák	br. 6.928.779,-Ft (Gombos Ervin 2017)	0,-Ft	br. 6.928.779,-Ft
egyéb nem azonosított tétel	br. 128.729,-Ft	0,-Ft	br. 128.729,-Ft
MINDÖSSZESEN			br. 36.635.162,-Ft
Az alperes által átadott előleg			br. 22.600.000,-Ft
Felperes kereseti követelése			br. 14.035.162,-Ft
Ítélet szerinti marasztalás			br. 13.942.000,-Ft

Látszólag tehát valósnak tűnik azon a másodfokú ítéleti szerinti megállapítás, miszerint a kereseti követelés (br. 14.035.162,-Ft) magasabb összegű volt, mint az ítélet szerinti marasztalás (br. 13.942.000,-Ft) így nem történt a kereseten való ítéleti túlterjeszkedés.

A kereset ugyanakkor munkanemenként lett előterjesztve, az egyes munkanemekre vonatkozó követelés bizonyítva, és ami lényegesebb megítélve, így álláspontunk szerint nem a szuma kereseti követelés összegére, hanem az egyes munkanemek esetében számított kereseti összegek vonatkozásában kell megvizsgálni a kereseti követelésen történt ítéleti túlterjeszkedés fennállásának tényét. Eszerint.

munkanem	kereseti követelés összege	ítélet szerinti összeg	kereseti összegen felül megítélt vállalkozói díj
építőmesteri és szakipari munkák	br. 23.321.225,-Ft	br. 26.041.919,-Ft	br. 2.720.694,-Ft
cserépkályha	br. 947.000,-Ft	0,-Ft	0,-Ft
asztalosipari munkák	br. 3.863.804,-Ft	br. 1.115.900,-Ft	
épületvillamossági munkák	br. 1.445.625,-Ft	br. 1.597.188,-Ft	br. 151.563,-Ft
víz- gáz- és fűtésszerelési munkálatok (gépészeti munkák)	br. 6.928.779,-Ft	br. 4.431.223,-Ft	
építőmesteri és szakipari munkákhoz kapcsolódó gépészeti szakipari munkák díjai	br. 0-Ft (ilyen munkanemen nem volt kereseti követelés a bíróság összekeverte a 2015. és a 2017. évi Gombos Ervin szakértői jelentéseket)	br. 4.850.145,-Ft	br. 4.850.145,-Ft

A fentiek alapján tehát indítványozó álláspontja szerint egyértelműen igazolást nyert, hogy a három munkanem esetében (amelyből az egyik ráadásul fiktív, mert ilyen jogcímű és összegű kereseti követelés nem is volt) **mindösszesen br. 7.722.402,-Ft összegű vállalkozói díj** megfizetésére kötelező alperesi marasztalás erejéig az első és másodfokú ítélet egyértelműen túlterjeszkedett a felperes kereseti követelésének összegén.

A felperesi kereseti kérelmen a fenti esetekben történt bírósági ítéleti túlterjeszkedés álláspontunk szerint nem felel meg a tisztességes bírósági eljárás alapjogi követelményének, főleg úgy, hogy alperes kifejezetten hangsúlyozta fellebbezésében, hogy egyes munkanemek esetében ezen bírósági eljárás jogszabálysértő, tekintettel arra, hogy a jelen perben nem „részteljesítésekről” van szó hanem önálló és egymástól elkülöníthető fővállalkozói alvállalkozói jogviszonyok szerinti vállalkozói díj követelésekről amelyek akár egyenként is peresíthetőek lettek volna fővállalkozó részéről vagy ezen jelen peres eljárásban mindegyik esetében önálló részítélet meghozatalára is törvényesen dor kerülhetett volna.

A jelen perbeli megrendelő–fővállalkozó–alvállalkozó szerződéses jogviszony esetében ugyanis nem logikus a másodfokú ítéletnek azon okfejtése, miszerint „nem minősül a kereseten való túlterjeszkedésnek az a tény, hogy az egyes részteljesítésekkel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság a bizonyítékok alapján a felperes által meghatározottakhoz képest magasabb teljesítési értéket állapított meg, nem eredményezi a kereseti kérelmen való túlterjeszkedés megállapítását (...), mert a Pp 215.§-ának megsértése akkor lenne megállapítható amennyiben az elsőfokú bíróság a felperesi követeléshez képest összességében magasabb összeg megfizetésére kötelezte volna alperest.”

A bírósági ítélet szerinti okfejtés (megfelelő egyéb feltételek fennállása esetén) elképzelhető, hogy helytálló olyan vállalkozói teljesítés esetén, ahol egy adott szakipari munkán belüli részteljesítésekről van szó, de ezen egymástól teljesen elkülönülő szakipari munkák esetében ezen érvelés teljes mértékben logikátlan ugyanis itt nem részteljesítésekről, hanem önálló alvállalkozói szakipari teljesítésekről van szó.

Túl azon ugyanis hogy a megrendelőnek nem volt olyan ügyleti akarata miszerint dupla áron megveszi pl. a gépészeti munkákat, ha az asztalosipari munkákat harmad áron kapja, a fővállalkozó szerződéses jogviszonya és elszámolása is megborul ezen ítélet alapján azzal, hogy az asztalos alvállalkozónak a szerződéses ár harmadát adhatja csak oda, mert a gépészetet végző alvállalkozójának az ítélet szerint ki kell fizetnie a szerződéses ár dupláját.

gépészeti szakipari munkák jogcímen elismerné a gépészeti szakipari teljesítést, ennek megfelelően a második jogcím fiktív azt a perbíróság saját maga alkotta, sem ilyen jogcímmre, sem pedig a hozzá társított vállalkozói díj összegére kereseti kérelem felperes által még csak elő terjesztésre sem került.

Ez akkor is tény ha a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.V.21.116/2018/8 számú ítéletében azt állapította meg, hogy a „*bíróság a szakértői nyilatkozatokból az elszámolásra okszerű és logikus következtetéseket vont le, ahol megállapítható volt a felek közötti szerződés pontos tartalma, ott ennek felhasználásával végezte el a tételes felmérést a megállapodás szerinti díjakkal, és a felülvizsgálati kérelemben kifogásolt építőmesteri és szakipari munkákhoz kapcsolódó gépészeti szakipari munkák kétszeres, ebben az értelemben jogalap nélküli elszámolásra sem került sor*”.

A Kúria ezek szerint a felülvizsgálati eljárás egy éve alatt sajnálatosan nem értette, vagy nem értékelte megfelelően az alperes által a felülvizsgálati kérelemben előadottakat. Nem az volt a kérdés ugyanis, hogy volt e szerződés az „építőmesteri és szakipari munkákhoz kapcsolódó gépészeti szakipari munkák” elvégzésére vagy annak tényleges elvégzését csak a szakértői vélemény tárta fel és árazta be, hanem az volt az alperesi tényszerű és egyebekben a felperes által is a Kúria felülvizsgálati beadvány megismerését követő elismert álláspontja, hogy ilyen jogcímen elvégzett szakipari munka nem létezett, azt a bíróság saját maga találta ki mert nem ismerte fel, hogy a [REDAKTOR] két alkalommal benyújtott szakvélemény valójában egy és ugyanaz. Ezért az elsőfokú bíróság a 2015. évben [REDAKTOR] al benyújtott szakvéleményben foglaltakat kreatív módon az ítéletben elnevezte „*víz- gáz és fűtőszerszerelési munkáknak*”, a 2017. évben ismételt benyújtott ugyanazon szakvéleményében foglaltakat pedig építőmesteri és szakipari munkákhoz kapcsolódó gépészeti szakipari munkák”-nak.

Indítványozó továbbá a tisztességes bírósági eljárás alapjogi követelménye megsértésének tartja a Kúria azon ítéletben foglalt megállapítását, amelyet a felperesi számlakiállítási kötelezettség elmulasztása körében tett. Eszerint „*a számviteli törvény esetleges megsértésének a peres felek egymás közötti vállalkozói díjjal kapcsolatos elszámolási jogvitájában semmilyen jelentősége nincsen. Amennyiben a felperes magatartása valamely számviteli előírást megsértett, úgy az ezzel kapcsolatos jogkövetkezmények levonására hatósági eljárásban sor kerülhet, ez azonban a felek közötti elszámolást semmilyen tekintetben nem érinti. Erre figyelemmel a jogerős ítélet fogalmilag nem sértheti a számviteli törvény előírásait.*” (7. oldal 35. pont),

A hatályos adójogi szabályozás alapján a vállalkozási díjról a jogszabályoknak megfelelő tartalommal és alakissággal kiállított számla okirati bizonyítékaul szolgál, és így a számla benyújtása az elvégzett vállalkozói tevékenység szükséges, de egyben elégséges igazolásának tekinthető. Az általános forgalmi adó alanya az általa teljesített termékértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról köteles számla kibocsátásáról gondoskodni a termék beszerzője, a szolgáltatás igénybevevője részére², ha az tőle eltérő más személy, vagy szervezet.

Számla kibocsátásáról kell gondoskodni továbbá a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás előlegéről is az adóalany (illetve nem adóalany jogi személy) partner részére. A számlát a teljesítésig, de legfeljebb a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítésétől – előleg esetén annak kézhezvételéig, jóváírásáig, vagy az ezen időpontoktól – számított ésszerű időn belül ki kell bocsátani. Ésszerű időnek • az előlegnek, ellenértéknek készpénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel történő megtérítése esetén haladéktalan (azonnali) számlakibocsátást kell érteni. Amennyiben a kibocsátandó számla áfát az áfatörvény rendelkezései alapján nem tartalmaz, akkor az ésszerű időt a szó köznapi értelmében kell érteni, amely határidő lejár abban a legkorábbi időpontban, amikor a számla kibocsátásához szükséges valamennyi információ maradéktalanul a számlakibocsátó rendelkezésére áll (Áfa törvény 159.§ (1.) és (2). bekezdés)

A számlaadási kötelezettség elmulasztása alapvető jogsérelem, nemcsak a megrendelő felé, hanem a teljes társadalom irányába tekintettel arra, hogy a megrendelő által megfizetett vagy megfizetni rendelt vállalkozói díj összeg egyszer 27% általános forgalmi adót, másszor gazdálkodó szervezet esetében árbevételt képez és így társasági nyereség adóalapot képez, harmadszor pedig amennyiben a gazdálkodó szervezet eredményt ér el úgy ezen árbevételen a tulajdonosoknak osztalékadó vagy más személyi jövedelemadó és járulékaik fizetési kötelezettsége keletkezik.

A számlaadási kötelezettség teljesítése tehát

- A. egyrésztől objektív ösztársadalmi érdek, és elvárás tekintettel arra, hogy a vállalkozó csak így tud majd önkéntes jogkövető módon eleget tenni általános forgalmi adó, társasági nyereségadó, illetve esetleges osztalékadó vagy személyi jövedelemadó és járulékaik bevételei és befizetési kötelezettségének,
- B. másrésztől pedig az indítványozó alapvető magánjogi érdeke is tekintettel arra, hogy a vállalkozóval olyan szerződést kötött, amelyben a vállalkozó számla kiállításával kellett volna hogy elszámoljon felé, nem pedig naponta változó hol kézzel hol géppel írott mindig változó tartalmú „költségetési összesítők”-ben, illetve megalapozatlanság miatt egyszer kizárt, majd „rehabilitált” szakértő által a perbeli ingatlan perbeli állapotát soha nem szemlézett szakvéleménnyel.

A Kúria álláspontja - miszerint a számviteli törvény esetleges megsértésének (számlaadási kötelezettség elmulasztása) a peres felek egymás közötti vállalkozói díjjal kapcsolatos elszámolási jogvitájában semmilyen jelentősége nincsen - álláspontunk szerint olyan súlyú a tisztességes bírósági eljárás alapjogi követelményét sértő kijelentés, amely sajnálatosan feltette a koronát mindarra, amit az első és másodfokú bíróság alperessel szemben a közel hét éves perfolyamban a tisztességes bírósági eljárás alapjogi követelménynek sérelmét megvalósítva tanúsított.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás egy éve és közel 1,4 millió illetékköltsége mellett álláspontunk szerint nem értette vagy nem értékelte a kellő súllyal azon alperesi felülvizsgálati kérelem mindennél hangsúlyosabb állítását, miszerint a számlaadási kötelezettség teljesítése a felperesi elszámolási kötelezettség alapvető kelléke nem pedig a „nincsen semmilyen jelentősége” kategóriába tartozó elem.

A Kúria szerint tehát elfogadható az, hogy a felperes ügy pereskedett végig alperessel szemben közel tíz évet, hogy a számlaadási kötelezettségének sem a közjogi sem pedig a magánjogi (szerződéses) rendelkezések alapján nem teljesítette. A számlaadási kötelezettség elmulasztásának közjogi sérelme valóban hatósági bejelentés alapja lehet, amelyet nemcsak az indítványozó de bármely harmadik személy vagy hatóság is megtehet. De a számlaadási kötelezettség elmulasztása, a számla kiállításával való elszámolás és az alperessel szembeni követelés számla kiállításával történő lejárt tétele körében teljes mértékében magánjogi kérdés, az ennek elmulasztásával járó jogkövetkezmények levonására nem hatósági eljárásban kell hogy sor kerüljön, hanem éppen azon polgári peres eljárási rendszerben és hierarchiában, lehetet és kellett volna ezen magánjogi kötelezettség teljesítésének a polgári bíróságnak érvényt szerezni, amelynek a tetején a Kúria áll.

Megjegyezzük továbbá, hogy a Szegedi Járásbíróság által 0601-12.Vh.1096/2018 számon elrendelt végrehajtási eljáráshoz sem került még becsatolásra a fővállalkozó által a jogerős ítélet szerinti 13.942.000,-Ft tőke és járulékiról kiállított számla, így álláspontunk szerint a mindaddig, amíg fővállalkozó ezen alapvető törvényi kötelezettségének nem tesz eleget a végrehajtási eljárást el sem lehetett volna rendelni indítványozóval szemben.

A fentiek alapján kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy jogkörében eljárva a Szegedi Járásbíróság által 0601-12.Vh.1096/2018 számon elrendelt végrehajtási eljárást megszüntetni vagy a jelen alkotmányjogi panasz elbírálásig felfüggeszteni szíveskedjen.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése.

Amiképpen az már a fentiekben előadásra került indítványozó már minden a Szegedi Járásbíróság 28.P.21.588/2012/137 számú elsőfokú ítéletével szembeni a jogszabály szerint nyitva álló jogorvoslati lehetőséget már kimerített (Szegedi Törvényszék 2.Pf.21.633/2017/4, Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.116/2018/8). Alperes a jogerős ítélettel szemben perújítást nem kezdeményezett.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje.

Indítványozó nyilatkozik arról, hogy meghatalmazott jogi képviselője a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.116/2018/8. ítéletét 2019.09.16. napján töltötte le az OBH rendszeréből, így az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó a vele szemben lefolytatott peres eljárások illetve felülvizsgálati eljárás alperese volt mindhárom ítéletben marasztalásra kerül, 13.942.000,-Ft és járulékai erejéig, mely fizetési kötelezettségének összege a peres és felülvizsgálati eljárás illetéke, valamint a vele szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárás (Szegedi Járásbíróság 0601-12.Vh.1096/2018) költségeit is figyelembe véve a mai napig eléri a **22.000.000,-Ft azaz Huszonkettőmillió forint összeget.**

2. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Indítványozó nyilatkozik, miszerint több alkalommal kezdeményezte már a Szegedi Járásbíróság, a Szegedi Törvényszék és a Kúria előtt, hogy a vele szemben a Szegedi Törvényszék 2.Pf.21.633/2017/4 számú jogerős ítélete alapján a Szegedi Járásbíróság által 0601-12.Vh.1096/2018 szám alatt folytatott végrehajtási eljárás felfüggesztésre kerüljön, minden alkalommal sikertelenül.

b) Indítványozó a jelen eljárásban az ügyvédi meghatalmazást a melléletek között csatolja és küldi meg a Tisztelt Alkotmánybíróság részére.

c) Indítványozó nyilatkozik, hogy hozzájárul a személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához.

d) Indítványozó a jelen beadványához az őt ért alapjogi jogsérelmet igazoló, a jelen beadványában foglaltakat alátámasztó és egyéb szükséges dokumentumokat külön mellékletként csatolja és küldi meg a Tisztelt Alkotmánybíróság részére.

Szolnok, 2019. november 15.

